

[Finansministeren.]

get. Dette kan bl. a. ske ved en forbedret oplysnings- og servicevirksomhed over for befolkningen.

Vi står imidlertid midt i et arbejde med at rationalisere skatteadministrationen, som forespørgerne ved. Dette arbejde vil tage sin tid og kan ikke gennemføres fra den ene dag til den anden. Det er vigtigt, at dette arbejde fremskyndes. Forhastede dispositioner kan indebære en forgrovning af skattesystemet, som medfører en risiko for en svækkelse af tilliden til skattevæsenet, og som vil være til skade for retssikkerheden, og beslutninger om nye, komplicerede lovregler kan forsinke det tidspunkt, hvor skatteadministrationen kan fungere tilfredsstillende. Vi må ikke i det høje ting glemme, at de problemer, vi står over for i skatteadministrationen, i høj grad er afledt af de beslutninger, der er truffet i folketinget.

Det er skattemyndighedernes opgave at administrere skattelovene, men enhver vil sikkert give mig ret i, at der har været tilløb til at gøre skattelove såpas indviklede, at de, hvis de skulle efterleves og kontrolleres, simpelt hen ville kræve en administration, der stod i et direkte omvendt proportionalt forhold til værdien af disse skattebestemmelser.

Det høje ting har i de senere år gentagne gange beskæftiget sig med spørgsmålet om beskatningsunddragelserne — eller for at sige det rent ud: skattesnyderierne — både ved de direkte og de indirekte skatter, og det gælder såvel myndighedernes beføjelser som administrationen af dem.

Hvad angår skatte- og toldvæsenets beføjelser, tror jeg nok — og heri er alle ledende tjenestemænd, som jeg har talt med om dette problem i anledning af forespørgslen, enige med mig — at man stort set i de gældende lovbestemmelser, kontrolloven osv., har de beføjelser til at foretage skattekontrol, som er påkrævet for at gennemføre en effektiv skatte- og afgiftsforvaltning. Der er ikke til mig indgået forslag fra ligningsmyndighederne om en skærpet kontrollovgivning.

Medens beføjelserne umiddelbart kan læses ud af lovene, er forholdet et ganske andet, når vi står over for selve den administrative tilrettelæggelse. Her fastsætter loven rammer for administrationen og bemyndiger

regeringen til at udfylde disse rammer. Det, der har værdi og er det væsentlige, er at bringe forvaltningen frem til et sådant stade, at man får praktisk mulighed for effektivt at bruge beføjelserne.

Det er forståeligt, at forespørgerne er interesseret i at få at vide, hvad der sker på disse områder, og jeg er derfor glad for, at jeg hermed får lejlighed til at give en samlet oversigt over det betydelige arbejde, der er i gang, og hvis resultater i den nærmeste tid gerne skulle vise sig. Arbejdet samler sig dels om en effektivisering af ligningsadministrationen og en rationalisering af toldforvaltningen, dels om at forøge den samlede effekt i de to grene af forvaltningen ved at udbygge disses samarbejde.

Vi har her i landet en ordning, hvorefter skatteligningen i første instans foregår i kommunerne, medens det påhviler statskattemyndighederne at føre tilsyn med kommunernes ligning. Dette kan til tider vanskeliggøre en centralt dirigeret rationalisering af skatteforvaltningen. Min forgænger som finansminister har for et par år siden truffet en aftale med de kommunale organisationer om, at kommunerne skulle udbygge deres ligningsvæsen og staten udbygge sit. En finansminister har ikke mulighed for direkte at bestemme omfanget af den kommunale skatteadministration; kun for så vidt angår statsadministrationen, kan der med bevillingsmyndighedernes samtykke øves en direkte indsats.

Det kniber imidlertid — som alle i det høje ting ved — med at sikre os det tilstrækkelige personale til at leve op til kontrollovens og ligningslovens enkelte bestemmelser. Det, man arbejder med inden for kommunerne og staten, er, at man overalt i landet får et sådant personale, som har den nødvendige praktiske og teoretiske uddannelse. Derved vil man opnå, at de skatteliggende myndigheder har en faglig-administrativ indsigt at støtte sig til, så de bliver bedre rustet til at udøve de beføjelser, som lovgivningen har givet dem.

Det ligger i sagens natur, at den administration, der skal bistå ligningsmyndighederne, må opbygges på en hensigtsmæssig måde. Staten og kommunerne har tilsammen et personale på antagelig ca. 3.000 personer, der er beskæftiget med opgaver af egentlig ligningsmæssig karakter. På grund